

sætte sin Virksomhed som en privat Aktiebank. I § 2 findes en Bemyndigelse for Finansministeren til at tilvejebringe en Kassekredit før højst et Aar paa indtil 20 Mill. Dollars, og det fastsættes, at Finansministeriet skal kunne trassere paa Kreditten; Beløbene stilles til Raadighed for Banken, naar Ministeren for Industri, Handel og Søfart anmoder derom, efter at Rigsdagens Landmandsbankudvalg har givet sin Tilslutning. Selve Lovforslaget er saaledes let overskueligt, og jeg skal, som sagt, paa Handelsministerens Vegne anbefale det til hurtig Vedtagelse.

Macgaard: Det er jo ikke saa sjældent, at vi her i Tinget har behandlet Lovforslag vedrørende Statens Forhold til Den danske Landmandsbank, og jeg tror nok, at Opfattelsen i det høje Ting fra alle Sider er den, at vi med Forventning ser hen til det Tidspunkt, da Sagen staaer overfor sin endelige Afgørelse. Der er en vis Nervøsitet, en vis Uro, en vis Mangel paa Oversigt med Hensyn til denne Sag, og jeg tror derfor, vi alle ønsker, at Statens snarest maa blive udløst af det Kautionsforhold, den staaer i overfor Landmandsbanken med dens mange og vidt forgrenede Forretninger. For mit personlige Vedkommende maa jeg sige, at jeg meget havde ønsket, at man allerede tidligere var naaet til en endelig Ordning, og jeg kunde ogsaa have ønsket, at vi nu kunde have faaet Sagen ordnet. De forskellige Ministre, der har haft med disse Forhold at gøre, siden Banken kom ind under Statens Garanti, har jo sikkert hver især gjort deres for, medens de var Ministre, at komme til Bunds i Sagen, men jeg har forstaaet det saaledes, at man er vejet tilbage, fordi Spørgsmaalet var saa vidtrækkende, ikke alene for selve Banken, men ogsaa for mange af de Forretninger, der har Banken som deres Financier, saa at man ikke har kunnet naa til en Afslutning af Overvejelserne.

Ved dette Lovforslag fastsættes imidlertid en bestemt Frist: inden den 15. Februar 1928 skal der for Rigsdagen fremsættes et Forslag til en endelig Ordning. Denne Beslutning hilser jeg med Glæde. Resultatet heraf vil kræve betydelige Beløb af Staten, men jeg betragter dog dette som bedre, og jeg vil sætte Pris paa, at det sker saa hurtigt som muligt, saaledes at man fra Statens Side endelig kan faa at vide, hvor langt Statens økonomiske Forpligtelser rækker. Jeg hilser med Glæde, at man

har fastsat en Frist for Forelæggelsen af det endelige Forslag til en Ordning. Det hedder i den samme Paragraf, at Forslaget skal udarbejdes saaledes, at det giver Banken Ret til at fortsætte sin Virksomhed som privat Aktieselskab. Jeg ved, at dette ikke tiltaler alle. Men jeg betragter det som naturligt, at det bliver den endelige Udgang. Enkeltheder kan selvfølgelig drøftes og vil blive drøftet til sin Tid, men jeg betragter det som naturligt, som vort Samfunds Økonomi nu en Gang er indrettet, at dette bliver Slutresultatet.

De Bestemmelser, der indeholdes i § 2, kan jeg ligeledes give min Tilslutning. Vedtagelsen af denne Paragraf betyder jo, at der fra Rigsdagens Side gives Tilslutning til, at den siddende Regering kan trække paa en Kassekredit paa indtil 20 Mill. Dollars, og disse Midler skal anvendes, hvis Landmandsbanken ikke paa anden Maade er i Stand til at skaffe sig den Kredit, som er nødvendig til Fortsættelsen af Virksomheden. Det ser maaske ejendommeligt ud, at Staten saaledes yder Banken et midlertidigt Laan, men der er jo foreslaaet Bestemmelser om, at Midlerne kun kan bruges med Tilslutning baade af Finansministeren og Handelsministeren saavel som ogsaa af det af Rigsdagen nedsatte Landmandsbankudvalg, hvori alle Partier er repræsenteret. Vi ved jo alle, at Landmandsbanken bortset fra de Midler, som Staten har garanteret for, og som Staten har skudt ind, har trukket Midler til sig paa anden Maade. Jeg finder denne Form nok saa tiltalende som den, der ellers er brugt.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, der jo er blevet betydeligt beskaaret, siden Handelsministeren fremsatte det.

Bramsnaes: Det var et meget ejendommeligt Lovforslag, der den 31. Maj i Aar blev fremsat i Folketinget med Overskrift: Forslag til Lov om Forberedelse af en Nyordning af Landmandsbanken. Det var et Lovforslag, der viste, at Ministeriet med Hensyn til dette Spørgsmaal hverken vidste ud eller ind og kun kom med noget, der kunde give Indtryk af, at man dog beskæftigede sig med Spørgsmaalet. Det kunde man maaske have meddelt Rigsdagen paa anden Maade end ved at fremsætte et Lovforslag, som ikke indeholdt andet end en Meddelelse om, at Ministeriet stadig ikke havde noget Standpunkt i denne Sag. Man kan heller ikke sige, at Lovforslaget blev modtaget med nogen synderlig Velvillie,